

[Stats- og udenrigsministeren.]

merne og gøre et par bemærkninger til hr. Hilmar Baunsgaard.

Hr. Hilmar Baunsgaard spørger om, hvad der skal ske, hvis forhandlingerne mellem England og fællesmarkedet ikke lykkes. Det, hr. Hilmar Baunsgaard beskæftiger sig med, er spørgsmålet, om en isoleret dansk indmeldelse i fællesmarkedet kan blive en løsning. Jeg forstod på hr. Hilmar Baunsgaard, at det ville i hvert fald ikke blive hans partis løsning, og det kan regeringen tilslutte sig. Jeg synes i øvrigt, det er lidt for tidligt at starte disse overvejelser. Her er jeg enig med handels- og handelsministeren, der under markedsdebatten ville se tiden an. Lad os nu først se, hvad der sker, og lad os samle alle vore kræfter om at udnytte de forhandlinger, vi trods alt stadig håber kommer i stand, sådan at England, Danmark, Norge og Sverige, måske på forskellig vis, opnår et positivt resultat.

Hvis det hele skulle forlise, ja, så er tiden måske inde til at vende tilbage til at se på, om Norden kan finde en fælles løsning. Jeg antydede noget i den retning i september måned, og det var ikke mange steder, det faldt i god jord. Nu kan vi lade disse forhåbninger eller spekulationer fare, mens vi fører de andre forhandlinger, men jeg vil nok sige, at hvis det virkelig skulle ske, at disse forhandlinger brister og en ny lang, årelang, pause måske kan tegne sig foran os, ja, så må vi vende tilbage til de tanker, vi havde, før England tog sit initiativ. Men mit hovedsynspunkt skal altså være, at vor opgave nu er sammen med de øvrige EFTA-lande at deltage i de forhandlinger, vi håber vil komme, og som vi forbereder os på at tage så tidligt som muligt. Vi vil sammen med erhvervene og markedsudvalget prøve at gøre os beredt til at tage en præsentation af de danske standpunkter allerede før sommerferien i håb om, at realforhandlinger kan begynde til efteråret; det er muligt, det hele udskydes til efteråret, men i så fald kan det ikke være nogen skade at have forberedt sig.

Hr. Hilmar Baunsgaard talte om handelen med østlandene. Den er vigtig, den bør fremmes, og regeringen vil fortsætte sine mange kontakter og forhandlinger med østlandene for at udvide denne handel.

Hr. Hilmar Baunsgaard spurgte, om rege-

ringen har gjort sig overvejelser sammen med andre nordiske lande om at indbringe Grækenland for Europarådet for overtrædelse af menneskerettighedskonventionen. Jeg kan svare, at vi har gjort os sådanne overvejelser sammen med Norge og Sverige. Jeg har talt med den norske og svenske statsminister om det. Vi ville ikke tage noget definitivt standpunkt, men var enige om foreløbig at udsætte det, men det betyder ikke, at tanken er endeligt opgivet.

Hr. Hilmar Baunsgaard talte om et brev, det radikale venstre ganske rigtigt har sendt mig om Oder-Neisse og andre europæiske problemer, og det ledte hr. Hilmar Baunsgaard hen på tanken om, hvorvidt der burde tages, og hvorvidt f. eks. Danmark kunne tage, et initiativ til en europæisk sikkerhedskonference. Det er vel nok lidt for stort et spørgsmål at tage stilling til på en studs, og det skal jeg undlade. Men jeg vil gerne svare hr. Hilmar Baunsgaard, at vi har altid været positivt indstillet over for tanken om en europæisk sikkerhedskonference. Vi har taget det forbehold, at vi forudsætter, at forberedelser har gjort det sandsynligt eller i hvert fald muligt, at der kan opnås resultater på en sådan konference, samt endelig, at lande som USA og Canada, selv om de ikke er europæiske, bør deltage i konferencen. Denne positive holdning vil vi føre videre ved kommende møder og forhandlinger.

Situationen i Det mellemste Østen har været berørt af mange af talerne, både ordførere og andre, der har haft ordet. Det er simpelt hen den alvorligste situation i den del af verden, der har foreligget siden Suezkrisen i 1956. Danmark har netop i dag overtaget formandsposten i sikkerhedsrådet. Det er klart, at for den tid, det varer, giver det os et særligt ansvar, men det skulle, håber jeg, også give os særlige muligheder. Den centrale placering, som formanden for sikkerhedsrådet har såvel i officielle drøftelser i rådet som i uofficielle drøftelser mellem rådets medlemmer, ja, den må det være vor opgave at søge at udnytte til en mæglende virksomhed over for en konflikt, der har den dybt tragiske karakter, flere af ordførerne har givet udtryk for, og som i sig rummer forfærdende muligheder. Vi vil såvel i udenrigsministeriet som i FN-delegationen fortsat bruge den indflydelse, vi